

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 196/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Š. M., bytom B. Š., F. M., bytom R. T., Ing. A. M., bytom B., Ing. M. D., bytom B., a Ľ. M., bytom B., zastúpených advokátom JUDr. N. K., Advokátska kancelária, Ž., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky Okresným úradom v Žiline, odborom pozemkovým, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, v konaní vedenom pod sp. zn. 1998/1092, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. M., Š. M., Ing. A. M., Ing. M. D. a Ľ. M. o d m i e t a pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2003 doručená sťažnosť Š. M., bytom B. Š., F. M., bytom R. T., Ing. A. M., bytom B., Ing. M. D., bytom B., a Ľ. M., bytom B. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. N. K., Advokátska kancelária, Ž., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) Okresným úradom v Žiline, odborom pozemkovým poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, v konaní vedenom pod sp. zn. 1998/1092.

Sťažovatelia uviedli, že 18. septembra 1991 podali ako oprávnené osoby žiadosť o vydanie nehnuteľností, ktoré boli skonfiškované ich rodičom.

Dňa 18. novembra 1991 doložili všetky listiny preukazujúce oprávnenie ich nároku na vydanie pozemkov.

Dňa 10. apríla 1992 uzatvorili dohodu o vydaní pozemkov s povinným Poľnohospodárskym družstvom D. H. (ďalej len „PD D. H.“).

Pozemkový úrad v Žiline svojím rozhodnutím sp. zn. 812/1992/Ka z 20. januára 1993 neschválil vyššie citovanú zmluvu.

Rozsudkami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23 S 89/93 z 24. marca 1993, sp. zn. 23 S 270/96 z 25. októbra 1996 a sp. zn. 23 S 270/96 zo 16. októbra 1996 boli rozhodnutia porušovateľa zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Predmetné nehnuteľnosti boli následne vydané oprávneným osobám až rozhodnutím sp. zn. 1998/1092 z 26. marca 1998.

Dňa 29. novembra 1995 požiadali sťažovatelia užívateľa pôdy PD D. H. o výpočet a vydanie majetkového podielu na majetku družstva.

Po právoplatnosti rozhodnutia Pozemkového úradu v Žiline sa sťažovatelia domáhali vydania podielov na majetku družstva.

Dňa 26. marca 2003 správca konkurznej podstaty PD D. H. oznámil sťažovateľom, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 36 Cb - 24 K 44/96 z 31. marca 1998 bol na majetok PD D. H. vyhlásený konkurz a že majetkový podiel na jeden hektár poľnohospodárskej pôdy predstavuje čiastku 15 716 Sk.

Sťažovatelia sa domnievajú, že postupom Okresného úradu v Žiline (resp. jeho právneho predchodcu) boli porušené ich ústavné práva podľa čl. 46 ústavy tým, že porušovateľ svojím postupom spôsobil nedôvodné prietahy. Keďže sú majiteľmi pôdy užívanej PD D. H. vo výmere „91 hektárov 3096 m²“, pripadol by im podiel na majetku družstva vo výške 1 435 021,67 Sk.

V závere svojej sťažnosti sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd rozhodol, že:

„Okresný úrad v Žiline, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva svojím postupom pri vybavovaní konania č. k. 1998/1092 porušil ústavné práva sťažovateľov zakotvené v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a sťažovatelia boli ukrátení na svojich právach tým, že im nebol vydaný podiel na majetku povinného PD D. H. vo výške 1.435.021,67 Sk.

Porušovateľ je povinný nahradiť sťažovateľom škodu vo výške 1.435.021,67 Sk solidárne k rukám sťažovateľa v 1. rade Š. M.“

Podanie sťažovateľov nespĺňalo náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd listom z 15. augusta 2003 vyzval právneho zástupcu sťažovateľov, aby doplnil sťažnosť tak, aby spĺňala náležitosti požadované § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovatelia namietali porušenie základného práva podľa čl. 46 ústavy (bez označenia odseku), pričom namietali prietahy v konaní štátneho orgánu. Ako dôkaz uviedli rozhodnutie sp. zn. 1998/1092 z 26. marca 1998, ktoré však nepredložili. V petite žiadali rozhodnúť o náhrade škody, neuviedli však podľa akých ustanovení zákona o ústavnom súde.

Vo výzve ústavného súdu bola sťažovateľom na doplnenie sťažnosti stanovená lehota 14 dní od jej doručenia. Podľa doručenky výzvu prevzal právny zástupca sťažovateľov 20. augusta 2003 a v stanovenej lehote sťažnosť nedoplnil.

Podľa ustanovenia § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh

smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 20 ods. 3 citovaného zákona ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Podľa § 50 ods. 1 citovaného zákona sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, proti komu sťažnosť smeruje.

Podľa § 50 ods. 2 citovaného zákona k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Podľa § 25 citovaného zákona ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto nedostatky návrhu upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Keďže sťažnosť neobsahovala zákonom požadované náležitosti a ústavný súd na to právneho zástupcu sťažovateľov upozornil a uložil mu lehotu na doplnenie sťažnosti, v ktorej tento na výzvu nereagoval, ústavný súd sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2003